

РЕШЕНИЕ

№ 3443

гр. София, 30.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 03.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **2392** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на И. В. С. срещу Заповед № ЗХУ- ИО/Д-С-КС/3810/ФП/ от 31.10.2019 г., на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“- К. село, с която по реда на чл.70, т.2 ЗХУ на И. С. е отпусната месечна финансова подкрепа в размер на 15 на сто от линията на бедност- 52.20 лева от 01.10.2019 г., потвърдена с решение № 22-РД06-0327/23.12.2019 г. на директор на Регионална дирекция социално подпомагане- С.-град /РДСП – С.-град/. В сезиращата съда жалба се развиват съображения за незаконосъобразност на заповедта, поради неправилно приложение на материалния закон– неточно определена начална дата за изплащане на месечната финансова подкрепа по чл.70, т.2 от Закона за хората с увреждания /ЗХУ/. Релевира се, че административният орган неправилно е приложил разпоредбата на чл.66, ал.3 ППЗХУ, вместо чл.67, ал.1 ППЗХУ. Иска се отмяна на заповедта и връщане на преписката за ново произнасяне от органа само в частта, относно началната дата, от която следва да бъде отпускана помощта. Претендира разноски, включително адвокатски хонорар.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован лично и чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, по изложените в същата аргументи. Моли, да й бъде определена начална дата за изплащане на месечната финансова подкрепа от м.04.2019 г. Претендира разноски.

Ответникът– Директор на Регионална дирекция "Социално подпомагане" – С.-град,

редовно призован, не се представлява. В писмено становище моли съда да остави жалбата без уважение като неоснователна и недоказана, а оспорваната заповед да бъде потвърдена като правилна и законосъобразна. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура не участва в производството по делото.

Административен съд- София- град, като прецени доводите на страните, събраните по делото доказателства и съобрази закона, намира за установено следното:

Производството по издаване на оспорената заповед е започнало във връзка с подадено на 21.10.2019 г. от И. В. С. заявление- декларация за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл. 20, ал. 1 от ЗХУ с вх. №ЗХУ-ИО/Д-С-КС/3810 в дирекция „Социално подпомагане“- К. село /л.18/. В заявлението-декларация С. е декларирила, че притежава Експертно решение /ЕР/ на ТЕЛК №2180 от 19.09.2019 г. със срок 01.05.2022 г., както и приложила формуляр за самооценка на лице с увреждане от 21.10.2019 г. Видно от приложеното по делото Експертно решение от 19.09.2019 г., ТЕЛК е определил на И. С. 72% трайно намалена работоспособност /л.19-20/, със срок от 3 години, до 01.05.2022 г. Същото е връчено на С. на 20.09.2019 г.. В същото ЕР е посочено, че лицето се освидетелства по §3 от Постановление № 139 от 06.06.2019 г. и въз основа на подадено заявление от 27.06.2019 г., и е изготвено в съответствие с препоръките на НЕЛК.

На 25.10.2019 г. на И. С. е изготвена Индивидуална оценка на потребностите за хората с увреждания /л.23,24/, връчена ѝ на 22.11.2019 г., в която е направено заключение с конкретни подкрепящи мерки: предоставяне на месечна финансова подкрепа на основание чл. 70, т. 2 от ЗХУ в размер на 15 на сто от линията на бедност.

На 31.10.2019 г. на основание чл. 25, ал. 1 от ЗХУ, във вр. с чл. 65, ал. 1 и чл. 66 от Правилника за прилагане на ЗХУ и въз основа на изготвената индивидуална оценка на потребностите, директорът на дирекция „Социално подпомагане“- К. село издал оспорената заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-КС/3810/ФП от 31.10.2019 г., с която на И. В. С. е отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 2 от ЗХУ в размер на 52,20 лева, с период на изплащане от 01.10.2019 г. до 31.05.2022 г..

На същата дата, 31.10.2019 г. е издадена и Заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-КС/2593/ФП/31.10.2019 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“- К. село, с която се прекратява месечната финансова подкрепа на И. С. по чл.70, т.1 ЗХУ, считано от 01.10.2019 г.

Заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-КС/3810/ФП от 31.10.2019 г. е оспорена пред по-горестоящия административен орган и с решение № 22-РД06-0327/23.12.2019 г. /л.11-15/ директорът на Регионална дирекция социално подпомагане- С.-град отхвърлил жалбата на И. С. и потвърдил заповедта.

По делото е приложена административната преписка и доказателствата приложени от жалбоподателя, предхождащи оспорвания акт.

Видно от приложените доказателства, на И. С. е било издадено ЕР на НЕЛК №0433 от 08.07.2016 г. /л.43/, с която е определена 72 % ТНР, със срок от 3 години, до 01.04.2019 г.

Със Заповед №ЗХУ/Д-С-КС/4413/29.03.2019 г. директора на дирекция „Социално подпомагане“- К. село /л.37/ на И. С., въз основа на приложените документи /л.38 и сл./ е била отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 2 от ЗХУ в размер на 52,20 лева, с период на изплащане от 01.01.2019 г. до 30.04.2022 г.

С последващо ЕР на ТЕЛК №1334 от 31.05.2019 г. /л.30/, е определена 50% трайно намалена работоспособност, за срок от 3 години до дата 01.05.2022 г. Посоченото ЕР е

с дата на влизане в сила- 01.07.2019 г.

Със Заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-КС/2593/ФП/27.08.2019 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“- К. село, на И. С., предвид определения процент ТНР в ЕР на ТЕЛК №1334 от 31.05.2019 г., е отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 1 от ЗХУ в размер на 24,36 лева, с период на изплащане от 01.08.2019 г. до 31.05.2022 г. Няма данни посочената заповед да е обжалвана.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу акт, подлежащ на оспорване по съдебен ред, от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интереси са засегнати от оспорения акт. Липсват данни за датата, на която решение № 22-РД06-0327/23.12.2019 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“- К. село е съобщено на С., поради което следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По своята правна същност обжалваната заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-КС/3810/ФП от 31.10.2019 г. на директора на ДСП- К. село е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. По отношение на него следователно намират приложение правилата за издаване на индивидуални административни актове по АПК и реда за административно и съдебно оспорване. Оспорената Заповед, както и потвърждаващото го решение на директор РДСП– С.-град са издадени от компетентен орган, при спазване изискванията за форма. Посочени са както фактическите, така и правните основания за тяхното издаване, макар и лаконични в оспорвания акт. Като правно основание за издаване на заповедта са посочени разпоредбите от ЗХУ и ППЗХУ, които определят правомощията на административния орган да издаде заповед за отпускане или отказ на финансова подкрепа, въз основа на заключенията в индивидуалната оценка на потребностите. Като фактическо обстоятелство, дало основание за издаването на акта е посочена изготвената индивидуална оценка на потребностите от 25.10.2019 г., във връзка със заявеното искане за отпускане та финансова подкрепа. Самата индивидуална оценка, на която е извършено позоваване, също съдържа мотиви относно основателността на заявлението, възприети от административния орган. Не се установява в процедурата по издаването на процесната заповед да е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила. Доколкото административната процедура е иницирана от И. С., по отношение на нея е неприложимо изискването на чл. 26, ал. 1 от АПК, административният акт е издаден след изясняване на относимите факти и обстоятелства, в съответствие с изискването на чл. 35 от АПК.

По същество, съгласно разпоредбата на чл. 69 от ЗХУ финансовата подкрепа за хората с увреждания се състои от два компонента 1. месечна финансова подкрепа съобразно степента на увреждането и 2. целеви помощи съобразно вида на увреждането. В чл. 70 от ЗХУ е определен кръгът на лицата с трайни увреждания над 18-годишна възраст, които имат право на месечна финансова подкрепа по чл. 69, т. 1 от закона, като жалбоподателят попада сред тези по т. 2 на чл.70, с оглед степента на увреждане от 72% ТНР, съгласно ЕР на ТЕЛК № 2180 от 19.09.2019 г., и размера на дължимата финансова подкрепа следва да е 15% от линията на бедност.

Правният спор в настоящото съдебно производство касае началната дата на отпуснатата със заповедта месечна финансова подкрепа.

В нормата на чл. 20, ал. 1 от ЗХУ е посочено, че хората с увреждания съобразно своите потребности имат право на индивидуална оценка на потребностите, която е

комплексна. В ал. 2 на чл. 20 от ЗХУ е указано, че оценката по ал. 1 изследва функционалните затруднения на човека с увреждане, свързани със здравословното му състояние и наличието на бариери при изпълнение на ежедневните и други дейности, както и вида на подкрепата. Според чл. 21, ал. 1 от ЗХУ, индивидуалната оценка на потребностите се изготвя по настоящ адрес на човека с увреждане от специализиран отдел в дирекциите "Социално подпомагане" към Агенцията за социално подпомагане. В разпоредбата на чл. 22, ал. 1 от ЗХУ е записано, че индивидуалната оценка на потребностите се изготвя въз основа на информация за: 1. самооценката на човека с увреждане за затруднения в домашни условия и извън тях; 2. увреждането/здравословното състояние; 3. вида на затруднения във функционирането на човека с увреждане; 4. степента на затруднения във функционирането на човека с увреждане; 5. степента на включване в социалната среда на човека с увреждане; 6. мобилността на човека с увреждане в социалната му среда и затруднения извън дома; 7. други обстоятелства. Съобразно новелата на чл. 22, ал. 4 от ЗХУ, индивидуалната оценка на потребностите се изготвя в срок до края на месеца, следващ месеца на подаване на документите по чл. 21, ал. 3 по ред, определен с правилника за прилагането на закона.

Разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗХУ гласи, че въз основа на заключенията в индивидуалната оценка на потребностите директорът на дирекция "Социално подпомагане" или оправомощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане на месечна финансова подкрепа по чл. 69, т. 1. В чл. 81 от ЗХУ е предвидено, че редът за отпускане, изплащане, изменение, спиране, прекратяване и възобновяване на финансовата подкрепа се определя с правилника за прилагането на закона. Такъв е приет с ПМС № 65/29.03.2019 г. /ДВ, бр. 27/02.04.2019 г. /, в сила от 01.04.2019 г. Същият е приложим към датата на издаване на оспорената заповед – 31.10.2019 г. Финансовата подкрепа е уредена в Глава IV, раздел IV от Правилника за прилагане на ЗХУ.

Доколкото в настоящата хипотеза не се оспорва отпуснатата финансова подкрепа, основанието, на което е отпусната и нейния размер, а само определения от компетентния орган начален период, то следва да се посочи, че според чл. 66, ал. 1 от ППЗХУ, месечната финансова подкрепа се отпуска, изплаща, изменя, спира, прекратява и възобновява със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или на оправомощено от него длъжностно лице от 1-во число на месеца, следващ промяната в обстоятелствата. Видно от ал. 3 на същата разпоредба месечната финансова подкрепа се отпуска от 1-во число на месеца, в който е изготвена индивидуалната оценка на потребностите, и се изплаща най-късно до края на месеца, следващ месеца, за който се отпуска, в рамките на бюджетната година с изключение на месечната финансова подкрепа, отпусната през месец декември, която се изплаща най-късно до 31 януари на следващата година. Съгласно разпоредбата на чл. 67, ал. 1 ППЗХУ, в случаите на преосвидетелстване на хора с трайни увреждания месечната финансова подкрепа се отпуска от началото на месеца, през който е прекратена, въз основа на новата индивидуална оценка на потребностите и издадената заповед за нейното отпускане, в случай че заявлението декларация за извършване на индивидуална оценка на потребностите е подадено в 2-месечен срок от издаването на новото експертно решение. По аргумент на ал. 2, при неспазване на срока по ал. 1 месечната финансова подкрепа се отпуска по реда на чл. 66, ал. 3.

В случая, от неоспорената по делото фактическа обстановка, се установява

хронологично, че със Заповед №3ХУ/Д-С-КС/4413/29.03.2019 г. директора на дирекция „Социално подпомагане“- К. село на И. С., е била отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 2 от ЗХУ в размер на 52,20 лева, с период на изплащане от 01.01.2019 г. до 30.04.2022 г., предвид ЕР на ТЕЛК №0433 от 08.07.2016 г., с която е определена 72 % ТНР, със срок от 3 години, до 01.04.2019 г.

С последващо ЕР на ТЕЛК №1334 от 31.05.2019 г., е определена по-ниска ТНР, а именно 50%, за срок от 3 години до дата 01.05.2022 г. С оглед на това със Заповед №3ХУ-ИО/Д-С-КС/2593/ФП/27.08.2019 г. на И. С., е отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 1 от ЗХУ в размер на 24,36 лева, с период на изплащане от 01.08.2019 г. до 31.05.2022 г.

С последното Експертно решение от 19.09.2019 г., ТЕЛК отново е определил на И. С. 72% трайно намалена работоспособност, със срок от 3 години, до 01.05.2022 г. В същото е посочено, че лицето се освидетелства по §3 от Постановление № 139 от 06.06.2019 г. Съгласно № 3 ПЗР на Постановление № 139 на МС от 6.06.2019 г. за изменение и допълнение на Наредбата за медицинската експертиза, лицата, освидетелствани или преосвидетелствани от ТЕЛК в периода от 3 август 2018 г. до влизането в сила на това постановление, имат право да подадат заявление-декларация за преосвидетелстване, извън случаите по чл. 56, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи, в едномесечен срок от влизането в сила на това постановление, което И. С. е сторила. В резултат на преосвидетелстването с Експертно решение от 19.09.2019 г. С. е подала заявлението-декларация, въз основа на което е образувано процесното производство пред административния орган, завършило с оспорваната заповед, потвърдена по пътя на административния контрол.

Следва да се отбележи, че до 01.10.2019 г. на И. С. е била отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 1 от ЗХУ в размер на 24,36 лева /със Заповед №3ХУ-ИО/Д-С-КС/2593/ФП/27.08.2019 г./, до издаването на изрична Заповед №3ХУ-ИО/Д-С-КС/2593/ФП/31.10.2019 г., с която се прекратява месечната финансова подкрепа по чл.70, т.1 ЗХУ, считано от 01.10.2019 г.

За да се приложи претендираната от жалбоподателя хипотезата на чл.67, ал.1 ППЗХУ, при която месечната финансова подкрепа се отпуска от началото на месеца, през който е прекратена, следва да са налице следните условия: преосвидетелстване на хора с трайни увреждания и заявлението декларация за извършване на индивидуална оценка на потребностите да е подадено в 2-месечен срок от издаването на новото експертно решение, при което се издава нова индивидуална оценка на потребностите и съответната заповед за отпускане. В процесния случай преосвидетелстването е именно с новото Експертно решение на ТЕЛК от 19.09.2019 г. Несъмнено е спазен 2-месечния срок на подаване на заявлението декларация за извършване на индивидуална оценка на потребностите /подадено на 21.10.2019 г./. При това положение следва месечната финансова подкрепа да се отпусне от началото на месеца, през който е прекратена. Прекратяването на подкрепата в случая е от 01.10.2019 г. /съгласно Заповед №3ХУ-ИО/Д-С-КС/2593/ФП/31.10.2019 г./, т.е. същият месец, в който е изготвена и новата индивидуална оценка /25.10.2019 г./, поради което и в двете хипотези- и на чл.67, ал.1 и на чл.66, ал.3

ППЗХУ, датата за отпускане на тази месечна финансова подкрепа на С. е именно 01.10.2019 г. С оспорваната в настоящото производство заповед е определена точно тази дата- 01.10.2019г., с оглед на което възраженията на жалбоподателя са неоснователни.

Съгласно §6, ал.11, изр.първо от ПЗР на ЗХУ заповедта за отпускане на месечна финансова подкрепа по чл. 70 се издава за срока, посочен в експертното решение за определяне процента на трайно намалената работоспособност или вида и степента на увреждане. В този казус последното ЕР на ТЕЛК на С. е от 19.09.2019 г. и с краен срок- 01.05.2022 г., която крайна дата е визирана и в процесната заповед. Неоснователен е довода на жалбоподателя досежно началната дата, а именно от м.04.2019 г. И това е така, тъй като след изтичане на срока за получаване на месечна финансова подкрепа от С., определен със Заповед № ЗХУ/Д-С-КС/4413/29.03.2019 г. /до 30.04.2019 г./, е била издадена друга Заповед № ЗХУ-ИО/Д-С-КС/2593/ФП/27.08.2019 г., посочена по- горе /въз основа на ЕР на ТЕЛК №1334/31.05.2019 г./, която заповед не е обжалвана досежно определената начална дата- 01.08.2019 г., при положение, че подкрепата е била прекратена на м.4 2019 г. Ето защо с процесната заповед правилно административният орган е определил както началния, така и крайния период за конкретната финансова подкрепа на С..

По горните съображения, настоящият съдебен състав намира, че обжалвания административен акт е законосъобразен. Не са налице отменителните основания по чл. 146 от АПК, поради което подадената жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода от делото и доколкото ответната страна не претендира разноси по делото, съдът не присъжда такива.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. В. С. срещу Заповед № ЗХУ- ИО/Д-С-КС/3810/ФП/ от 31.10.2019 г., на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“- К. село, с която на С. е отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 2 от ЗХУ в размер на 52,20 лева, с период на изплащане от 01.10.2019 г., потвърдена с решение № 22-РД06-0327/23.12.2019 г. на директор на Регионална дирекция социално подпомагане- С.-град.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: